

Posudek bakalářské práce

Autor: Vít Zvěřina

Název: Počátek věku svobody v klíčových projevech a myšlenkách členů francouzského Ústavodárného národního shromáždění, Zákonodárného národního shromáždění a Národního konventu (1789-1793, analýza, kontext, dopad).

Práce studenta Víta Zvěřiny vznikla na základě autorova osobního zájmu. Definovaný cíl lze považovat za ambiciózní, neb je formulován atraktivně, nabízí řadu tematických i oborových přesahů a praktické využití mj. ve výuce (autor je posluchačem učitelky orientovaného studia). Při zpracování tématu vycházel V. Zvěřina z transkribovaných pramenů, jejichž využití předpokládá solidní ovládnutí francouzského jazyka - netřeba zdůrazňovat, že v rovině nikoliv prakticky uživatelské, nýbrž specializované na francouzštinu dobovou, s vysokou mírou konkrétních referencí i abstrakce, k jejichž porozumění je třeba znalosti souvislostí. Téma a pracovní metoda z těchto důvodů zasluhují ocenění.

U otázek spojených s obsahově tak gigantickým fenoménem, jakým francouzská revoluce bezesporu je, se autor s jakýmkoliv stupněm zkušeností s tvorbou odborného textu musí vyrovnat s nelehkým úkolem zohlednění stavu poznání a vytvoření adekvátního sumáře známých faktů, který by mohl propojit s jím představovanými novými skutečnostmi, respektive hypotézami, úvahami atp. Rozsah nemnoha desítek stran, které jsou bakalářské práci vyčleněny, pak ještě zvyšuje nároky na schopnost vystihnout to podstatné a soustředit se na vlastní tvůrčí část.

Text prokazuje, že autor ovládá faktografii a má přehled o literatuře. Struktura práce je chronologická, její páteří je klasický výklad o událostech v revoluční Francii sestavený na základě literatury. Zde se však projevuje základní úskalí výstavby textu. Slibně stanovené téma projevů v zákonodárných sborech je ve výsledku zastíněno a rozmělněno objemným výkladem o průběhu revoluce. Jednotlivé autorem vybrané promluvy jsou pak jakýmsi ilustracemi obecného faktografického textu, což považuji za zbytečné ochuzení výsledku. Autor vypráví příběh revoluce, který v určitých momentech komentuje výroky aktérů dějin. Tím se však nepříznivě vychyluje poměr obecně známého, převzatého, a původního - nového, co práce přináší.

Je škoda, že poměr není obrácený. Téma bylo stanoveno jako počátek věku svobody v klíčových projevech. Pak by, domnívám se, bývalo šťastné postavit do středu pozornosti projev a podrobit jej mnohovrstevnatému rozboru, srovnání. Projev v zákonodárném sboru jako samostatná žánrová kategorie, jako typ pramene s jeho možnostmi a mezemi, stránkou formy a obsahu, možnou typologizací, dobovým diskursem. Autor si je vědom specifčnosti pramenného materiálu, s nímž zachází, jak zdařile uvádí v úvodu práce. Přesto zůstává dle mého soudu příležitost z velké části nevyužita, projevy plní roli jakéhosi doprovodu, o analýzu se tedy nejedná. Autor neuvádí, jaký byl jeho klíč k výběru jednotlivých ukázek. Z kontextu lze sledovat linii odpovídající chronologickému líčení událostí. K uvedeným tématům se však jistě nabízí různorodá škála možných dobových sdělení rozličných původců. A dále je zde zhodnocení dopadu, efektu vystoupení. Hýbe projev dějinami, komentuje jejich průběh, je součástí „dobových tanců“? Při výkladu autor mohl patrně dospět k originálnějšímu textu, pokud by zvolil strukturu dle tematického klíče.

Závěr je formulován v duchu shrnutí poznatků jinak známých politických dějin. I zde je tedy patrné, že autor sklouzl od tématu projevů zpět k základnímu vývojovému výkladu historie

francouzské revoluce (z tohoto pohledu např. méně šťastné vyjádření o tom, že „cílem bylo představit základní kontext vzájemných vztahů jednotlivých parlamentních institucí“).

Na kladnou misku vah při hodnocení práce kladu autorovu samostatnost, odvahu k volbě náročného tématu s přesahem, objem odvedené práce při zkoumání originálních pramenů a celkové líčení odrážející znalost faktografie. Předpoklady k dosažení vyššího, originálního cíle však nebyly zužitkovány. Soudím, že tuto skutečnost lze vztáhnout k autorově juvenilní fázi odborné dráhy.

Diskusi o klasifikaci práce navrhuji zahájit na stupni B.

V Praze 17. srpna 2020

PhDr. Ondřej Tikovský, Ph.D.